

Р Е Ш Е Н И Е
№ 405
гр.Перник, 07 май 2014г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и пети април през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията административно дело № **221/2014** г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от С.А.З.,*** против решение № 6 от 15.10.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 21 под т. 190, с което ѝ е предоставена възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището ѝ, засегнато от природно бедствие. Излагат се доводи, че дадената оценка не съответства на нанесените щети върху жилищната сграда, с оглед на което и отпуснатата ѝ възстановителна помощ е силно занижена. С жалбата се иска атакуваното решение да бъде отменено и да ѝ се предостави сума в размер на 10 000лв.. В съдебно заседание пълномощника на жалбоподателката пледира за уважаване на жалбата и за връщане на преписката за ново разглеждане от органа.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си представител пледира за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска изменението му. С писмо изх. № 12/Д-4032-1 от 31.10.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка удостоверяваща връчването му жалбоподателката е узнала за постановеното решение и в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК е депозирала жалбата си. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява волеизявление да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по

определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени неговите права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционния съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 12/Д-4032 от 03.06.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателката е поискала да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището ѝ. Към молбата си е приложила копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището ѝ е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е обявил бедствено положение, въвел е в изпълнение общинския план за защита при бедствия и е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налично конструктивно становище и експертна оценка, в която са описани видът и характерът на вредите. Комисията е дала заключение, че сградата е опасна за обитаване, не е годна за експлоатация и събарянето ѝ е наложително. Даденото проектно решение е разрушаване на сградата, а количествено-стойностната сметка е в размер на 2711 лева.

От писмо изх. № 102-07-4657 от 14.10.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 15.10.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада е предложено размерът на исканата помощ да се намали с 1/3 от стойността на оценените вреди без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата и не-повече от 10 000 лв. за нанесени на конструкцията вреди. Докладът в този му вид е приет от МКВП при МС на заседанието на 15.10.2013г.. С решение № 6 от 15.10.2013г. по т. 21, под т. 190 МКВП при МС е предоставила възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището на жалбоподателката, засегнато от природно бедствие в размер на 1816 лева.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира жалбата за основателна като прави следните правни изводи:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се

осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден в особено производство, характерното, за което е, че същото се развива между МКВП и Кмета на общината по строго разписани правила в специалния Закон за защита при бедствия и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Актът е издаден от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Подписан е от председателя на комисията и секретаря, от което следва, че същият е валиден. Издаден е в писмена форма и има необходимото съдържание посочено в чл. 30 от ПОД на МКВП при МС, доколкото специалната правна уредба не изисква мотивиране на акта при позитивно решение. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. То следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и се е дължало произнасяне по него.

В административното производство за предоставяне възстановителна помощ административния орган следва да се съобразява със законоустановените принципи и да действа прозрачно, бързо, последователно и предвидимо. Не подлежи на доказване и е безспорно в случая, че населението на цялата община Перник и всички държавни институции се изправиха пред природно бедствие, което нанесе много поражения върху сградния фонд и на общината и на физическите лица и като цяло държавата се оказа изненадана/неподготвена и действаща бавно. За предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия в Закона за държавния бюджет за 2013г. са предвидени 70 мил. лева. Тъй като става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет МКВП при МС следва стриктно, прецизно и при равни условия да се произнася.

При това положение ответника е следвало да издаде акта при стриктно спазване разписаните правила в ПОД на МКВП при МС, касателно чл. 29, ал. 2 и след изясняване на всички факти и обстоятелства имащи значение за случая. От доказателствения материал по делото, който като неоспорен от страните се цени в цялост е видно, че административния орган е започнал процедура по предоставяне на средства за възстановителна помощ на пострадало от природно бедствие-земетресение лице. След като ответника е приел, че молителя е пострадало лице от природно бедствие е бил длъжен да оцени постъпилото искане за финансиране по реда чл. 29, ал. 2 от правилника, във вр. с пар. 1 от допълнителните му разпоредби. Доказателства за спазване на тези норми от страна на ответника по жалбата не са налице. В административната преписка съществува доклад за предоставяне на средства, в които са определени правила и критерии, но същият не е в съответствие с чл. 29, ал. 2 от правилника от една страна, а от друга в него въобще не е застъпено принципно решение касателно сгради обявени за разрушаване. В него се говори за нарушена конструкция на сгради, за последващи действия по проектиране и препоръки за изграждане на допълнителна строителна конструкция, но не и за сгради обявени за

негодни, опасни и подлежащи на разрушаване, т.е в казуса липсват мотиви, от които да е видна волята на органа. Налага се убеждението, че органът при постановяване на това решение по отношение на настоящата жалбоподателка единствено е взел под внимание дадената оценка, без да е прочел конструктивното становище, в което ясно и недвусмислено е написано от лица, разполагащи със съответна квалификация в тази област, че сградата е негодна за експлоатация, има опасност от самосрутване и застрашава живота на обитателите. Възстановяването ѝ е икономически неизгодно и събарянето ѝ е наложително. Както се спомена по-горе може би помощта е отпусната в размер на 1/3 от оценката, съгласно коментирания доклад, но настоящия състав не може и не следва да гадае как и по-какъв начин се получава помощта в предоставения размер. Доказателствената тежест в случая е за ответника по жалбата, който не успя да докаже, че помощта е определена в съответствие с чл. 29, ал. 2 от правилника. При липса на изложени фактически и правни основания, както и на мотиви в тази връзка, настоящия състав намира, че е налице съществено процесуално нарушение на административно производствените правила и не може да осъществи цялостен контрол за законосъобразност върху атакувания акт.

Дали се дължи подпомагане в претендирания от жалбоподателката размер е въпрос, на който следва да отговори ответника по жалбата при новото произнасяне. Следва да вземе в предвид, че сградата е негодна за обитаване и е обявена за разрушаване. По отношение на констатираните по-горе нередности състава приема, че при издаването на акта са нарушени разпоредбите на чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК и следва делото да се изпрати като преписка на МКВП при МС за ново произнасяне при спазване на чл. 29, ал. 2, във вр. с пар. 1 от правилника.

До приключване на съдебното дирене страните не са заявили претенции за разности, поради което ѝ такива не се присъждат.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. и чл. 173 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отменя по жалба на С.А.З.,*** решение № 6 от 15.10.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 21 под т. 190, в частта, за разликата до размера поискан от Кмета на община Перник по отношение на С.А.З..

ИЗПРАЩА делото като преписка на МКВП при МС за изпълнение указанията на съда.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Перник до Върховния административен съд на Република България.

Съдия:/п/